

РЕШЕНИЕ

№ 1254

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10814** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Х. П. срещу решение № 3769 от 13.10.2022 г., постановено по НАХД № 15071 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20/11.10.2021 г. на главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС), с което на касатора, на основание чл. 408а, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилно приложение на закона. Твърди се, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Макар и с кратко закъснение дължимата годишна декларация е била подадена, което практически не е попречило на компетентния орган – ИВСС, да осъществи правомощията си по проверка на имуществената декларация, каквато е и целта на закона, респ. не са произтекли вредни последици. Моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което да бъде отменено атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Инспекторатът към Висшия съдебен съвет, не изпраща представител. Депозирано е възражение срещу касационната жалба.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена проверка в базата данни на ИВСС на 02.06.2021 г. от експерт на ИВСС бил изготвен Списък на съдии, прокурори и следователи, неподали в ИВСС декларации за имущество и интереси по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ в срока по чл. 175в, ал. 1, т. 2 ЗСВ, сред които била и С. П. – младши съдия в Софийски градски съд. Списъкът е приложен към докладна записка, изготвена от инспектор М.. Установено било, че П. е подала лично декларация за имущество и интереси по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ за 2020 г. с вх. № 10443 на 28.05.2021 г. в служба „Регистратура“ на ИВСС, което е с 11 дни закъснение. Срокът по чл. 175в, ал. 1, т. 2 ЗСВ за подаване на декларацията за 2020 г. е изтекъл на 17.05.2021 г. За установеното бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 20/09.07.2021 г. от експерт в специализираната администрация на ИВСС, като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 175в, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

Въззивният съд е изложил и правните си изводи, като е приел, че нарушението е безспорно извършено. Направил е извод, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като закъснението за подаване на декларацията не е пренебрежимо малко и ползването на отпуск за отглеждане на дете е по-скоро от естество да улесни, отколкото да попречи на изготвянето и депозирането на въпросната декларация.

Настоящата касационна инстанция намира обжалвания съдебен акт за неправилен, тъй като макар С. П. да е извършила нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ, в случая е налице предпоставка за приложението на чл. 28 ЗАНН.

При определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 ЗАНН и чл. 93, т. 9 НК. Съгласно правната норма на чл. 11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В ЗАНН законодателят не е дал дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което следва приложимите критерии при определяне на дадено административно нарушение като „маловажен случай“ да се изведат от чл. 93, т. 9 НК. Легалното определение на „маловажен случай“ по чл. 93, т. 9 НК е този случай, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид. По тези критерии настоящата инстанция намира, че разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е приложима към конкретния случай.

За установяване на общественоопасния характер на деянията поначало следва да бъдат изяснени характерът, начинът и степента на засягане на обекта, специалните

качества на дееца и субективните особености на неговата проява. В конкретиката на настоящия казус, отрицателното въздействие на осъщественото от касатора деяние върху защитените обществени отношения е незначително, поради което прилагането на административнонаказателна репресия се явява обществено неоправдано. Касаторът не е целял укриване на факти за имуществото и интересите си, няма данни при проверката декларацията да е била нередовна, нарушението е констатирано, след като вече е била представена декларацията и реално не е настъпило засягане на обществения интерес, свързан с прозрачността на имуществото на магистрата. Следователно, с конкретното поведение на П. в незначителна степен са засегнати защитаваните от правната норма обществени отношения. Действително, закъснението е безспорен факт, но същото предвид неголемия срок от 11 дни, не е попречило на контролния орган – ИВСС, да осъществи правомощията си по проверка на имуществената декларация и нейното публикуване. Налагането на наказание в този случай не би постигнало целите на чл. 12 ЗАНН.

По изложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, като вместо него се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3769 от 13.10.2022 г., постановено по НАХД № 15071 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав, като вместо него:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20/11.10.2021 г. на главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което на С. Х. П., на основание чл. 408а, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 300 лева, за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: